

Összefogtak a szakszervezetek: az öt konföderáció közös levélben tiltakozik a 24 hónapos munkaidőkeret bevezetése ellen, és minden parlamenti képviselőt felkérnek, ne szavazza meg a „vesélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és az egészségügyi készenlétről” szóló törvénytervezetet. Legalábbis ne a jelenlegi formájában, hiszen abban bűjtatta el a kormány a munkavállalók kizsákmányolására alkalmas kitételt, más néven a rabszolgatörvény 2.0-át - közölte Kordás László, a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) elnöke.

A mintegy 150 ezer tagot képviselő legnagyobb hazai szakszervezeti szövetség, a MASZSZ szerint ezzel a törvénnyel egyértelműen a munkáltatóknak kedvez a kormány, ami végtelenül felháborítja a teljes hazai érdekvédelmi mozgalmat felölölő öt konföderáció vezetőit és tagjait. A MASZSZ a parlamenti képviselőknek küldött közös tiltakozó levél mellett nemzetközi összefogást is kezdeményezett. A felháborító és jogtalan, az EU-s normákkal is szembemenő tervezetre a mintegy 60 millió tagot tömörítő Nemzetközi Munkaügyi Szervezet, az ILO figyelmét is felhívta a közelmúltban - olvasható a szakszervezetek közös közleményében.

A kormány május 26-án nyújtotta be az Országgyűlésnek a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és az egészségügyi készenlétről szóló törvénytervezetet. A törvényjavaslat

ÉRDEKVÉDELEM

Rabszolgatörvény 2.0 - az összes szakszervezet tiltakozik az eltitkolt terv miatt

56. paragrafus 4. bekezdése szerint a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter engedélyezhetné, hogy a munkáltató új munkahelyteremtő beruházás esetén munkaidőkeretet vagy elszámolási időszakot – a Munka törvénykönyve vonatkozó rendelkezéseiben foglaltakra figyelemmel – legfeljebb 24 hónap alapulvételével alkalmazzon, amennyiben a beruházás megvalósítása nemzetgazdasági érdek.

A hazai szakszervezetek szerint ez a módosítás súlyosan aggályos, mert

- a törvénytervezetet a triparti (háromoldalú egyeztetés a munkavállalók, a munkaadók és a kormány képviselőinek részvételével - a szerk.) szociális párbeszéd mellőzésével nyújtotta be a kormány, bármilyen előzetes egyeztetés nélkül;

- a tervezett szabályozás az Európai Parlament és a Tanács 2003/88/EK irányelve tükrében megfelelőségi aggályokat vet fel, tekintettel arra, hogy az irányelv szellemében a referencia időszak maximuma 12 hónap és az is csak meghatározott feltételek (objektív vagy műszaki okok vagy

a munka megszervezésével kapcsolatos okok) fennállása és kollektív szerződés vagy a szociális partnerek között kötött megállapodás alapján lehetséges;

- a tervezet – elfogadása esetén – jelentősen rontaná a szakszervezetek alkupozícióit, hiszen a hosszabb munkaidőkeretet vagy elszámolási időszakot a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter egyoldalúan engedélyezhetné, az nem a szakszervezetek és munkáltatók megállapodásán alapulna;

- a tervezet alapján nem kellően világos, hogy a munkahelyteremtő beruházás megvalósítása mikor minősül nemzetgazdasági érdeknek.

Mindezen aggályok miatt a szakszervezetek azzal a kéréssel fordulnak a parlamenti képviselőkhez, hogy a törvénytervezet elfogadását csak abban az esetben támogassák, ha az a 24 hónapos munkaidőkeretre vonatkozó, aggályosnak tartott bekezdést már nem tartalmazza. A levelet a Magyar Szakszervezeti Szövetség elnöke, Kordás László, az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés elnöke, Kuti László, a Független Szakszervezetek Demokratikus Ligája elnöke, Mészáros Melinda, a Munkástanácsok Országos Szövetségének elnöke, Palkovics Imre és a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma elnöke, Csóti Csaba írta alá.

(//www.napi.hu/magyar_vallalatok/rabszolgatörvény_20_az_osszes_szakszervezet_tiltakozik.707436.html)

Szakmai szervezetek és fórumok ösztűz alá vették a MÁV és az illetékes minisztérium által kitalált vasúti járványmentrendet. A szombaton életbe lépő ritkított menetrend és járatmegszüntetés számos furcsaságot tartalmaz, és sokan attól tartanak, hogy pont a Fidesz által korábban megmentett mellékvonalak felszámolását jelenti.

A MÁV kedden tette közzé a vonatkozású lekedésre és a pótlóbuszokra vonatkozó új menetrendeket, ami az érintett, több mint 30 vasútvonalon hosszabb menetidőt, több átszállást, hosszú vagy éppen csak pár perces csatlakozási időt, távoli

Ösztűz alatt a vasúti járatritkítás, a bírálók szerint baromság, kártékony, nevetséges

vonatpótlóbusz-állomásokat jelent a vidéki településeknek. Az átszervezés az ígéret szerint ideiglenes, és a járvány alatt bekövetkező utascsökkenés miatt van rá szükség. Szakmai fórumokon már napok óta taglalják az egy hete kiszívárgott tervet, íme néhány velős reakció:

- Baromság, állandó, nem szakma. (VEKE)

- Értelmetlen, de legalább kártékony. (Regionalbahn szaklap)

- Nevetséges. (Magyar Közlekedési Klub)

Rögtön a fő indok (a járvány miatti utascsökkenés) értelmetlenségére mutat rá a Cuha-völgyi Bakonyvasút Szövetség a minisztériumnak elküldött nyílt levelében. Ha járványügyi intézkedésről van szó, akkor miért nem a kijárási korlátozások kezdetétől vezették be, ráadásul, ha június 20-án megszűnik a járványügyi veszélyhelyzet, úgy miért kell június 6-án, két hét várható időtartamra a teljes regionális vasúti közlekedést csaknem leállítani

(folytatás a 2. oldalon...)

(folytatás a címlapról...)

tani? – teszik fel a kérdést. A legkirívóbb menetrendi furcsaságoknak listáját ebben a cikkünkben ismertettük.

Duplájára nőtt menetidő, lekészt csatlakozás: drasztikusan változik a MÁV menetrendje

Mindössze három nappal az életbe lépésük előtt tette közzé a MÁV-Start a vonatközlekedésre és a pótlóbuszokra vonatkozó új menetrendeket, pedig szombattól bizonyos vonalakon drasztikusan megváltoznak a dolgok: van, ahol több mint duplájára nő a menetidő, lesz, akinek egy órát kell várnia a csatlakozásra, és több vonal van, ahol mindössze napi egyetlen vonat marad meg – közölte a Közlekedő Tömeg Egyesület a Facebookon.

Eddig csak annyit lehetett tudni, hogy 34 vonalon készült járatritkításra a MÁV, de amikor korábban ezzel kapcsolatban kérdeztük az Innovációs és Technológiai Minisztériumot (ITM), válaszul csak egy korábbi, konkrétumokat nem tartalmazó közleményt küldtek el nekünk a járványügyi korlátozásokról. „A járványügyi készültségben alkalmazott menetrendek lehetővé teszik a helyközi közlekedési szolgáltatások működtettségének, a közszolgáltatásokba vetett bizalomnak a megőrzését, egyúttal a mindenkor igényekhez rugalmasan igazodó kínálatot biztosítanak az utasok számára” – írták akkor.

A Közlekedő Tömeg most kigyűjtötte a menetrendekből azokat a pontokat, amelyek szerintük a legkevésbé segítik „a közszolgáltatásokba vetett bizalomnak a megőrzését”. A következőket írják:

- Számos csomópontban nem érik el a csatlakozó vonatot a pótlóbuszal érkezők, ezért legalább egy órával többet kell az utazásra számniuk (pl. Szeghalom–Püspökladány–Debrecen).
- Nagyatádról az egyetlen vonat 22:30-kor fog indulni.
- Abaújszántóról Hidasnémeti felé az egyetlen vonat 5:02-kor fog indulni.
- Zalaegerszeg–Őriszentpéter között a személyvonatok helyett csak pótlóbuszok közlekednek, a menetidő 42-ről 70 percre nő.
- A Villány–Mohács vonalon a pótlóbuszok menetideje a vonatokhoz képest több mint kétszeres lesz: 25 helyett 62 perc.
- A Dunaújváros–Simontornya vonalon 43 perccel lesznek lassabbak a buszok.
- Kál-Kápolnáról 130 perc alatt érnek a pótlóbuszok Kisújszállásra a vonat 97 percével szemben.

- Gyöngyös–Vámosgyörk között másfélszeresére nő az utazási idő.
- Debrecenből Tiszalök felé felváltva indulnak majd vonatok és buszok, utóbbiak 20 perccel lassabbak lesznek.
- A Pécs–Nagykanizsa–Szombathely vonalon egyetlen közvetlen vonat sem marad, akár háromszor is át kell szállniuk a végigutazóknak.
- 12 vasútvonalon mindössze napi egy vonat marad irányonként, pótlóbuszok

tanul vidéki mellékvonalaitól. Ezeken a vonalakon (bár korántsem mindegyiken) a pálya és az állomások valóban alapos felújításra szorulnak, valamint a járműpark is előregedett. Így aztán az utasforgalom is sok helyen mérsékelt, bár ez összefügg a korábbi hasonló járatritkításokkal is. A Magyar Közlekedési Klub szerint azonban nem a megszüntetés lenne a jó megoldás, mert a pályák felújításával, új megállóhelyek létesítésével, korszerűbb járművek

beszerzésével már néhány év alatt jelentős eredményeket lehet elérni itt is – a fővonalai luxusprojektek pénzének tizedéből vagy századából.

A szervezet szerint a szombattól hatályba lépő járatritkítás eredménye így foglalható össze: elszálló menetidők, elmaradó csatlakozások, eltérő helyeken megálló járatok és számtalan plusz átszállás. A felváltva vonattal/busszal történő közlekedés több vonalon egyértelműen többletköltséget jelent, hiszen az eleve ott lévő vasúti jár-

művek és pálya mellett még buszokat is bérelnie kell a vasútnak. Lapunknak azt mondták: „nevetséges, hogy a módosításokat a járványra kenik”, holott épp most kezdődött el a korlátozások feloldása. Így a kapacitásokat nem csökkenteni, hanem inkább növelni kellene, hogy a járatokon elkerülhető legyen a zsúfoltság.

Az illetékes Innovációs és Technológiai Minisztérium (ITM) a ritkítás okát firtató kérdéseinkre azt válaszolta, hogy az egyes vonatokon és helyközi buszjáratokon a kijárási korlátozások idején a korábbi utasforgalom ötöde-tizede volt tapasztalható. A védekezés új szakaszában újjászervezik és fokozatosan újraindítják a vonat- és buszközlekedést. A rugalmas járványügyi menetrendek kialakításakor figyelembe vették az utazóközönség változó igényeit, az ország közlekedési alapját képező vasúthálózat előnyét és elsőbbségét, ehhez igazodva növelik az autóbuszos közlekedés „ráhordó” szerepét.

nem közlekednek, a vasúti bérleteket a helyközi buszokon nem fogadják el.

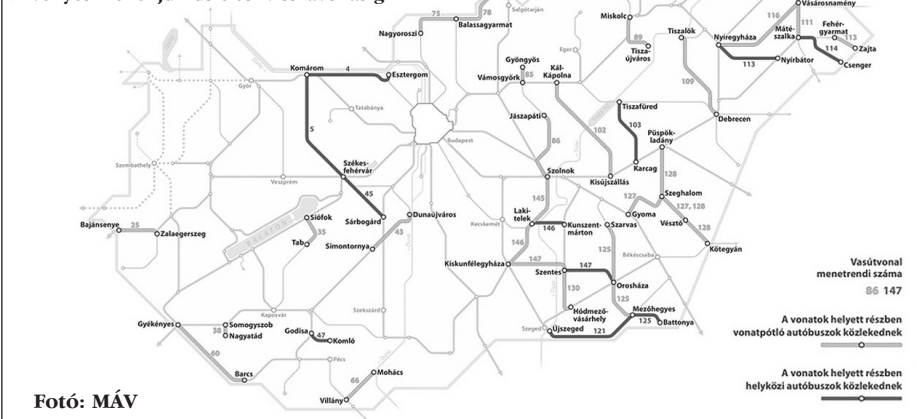
Az egyesület petíciót is indított a járatritkítás visszavonásáért, mondván: „Álláspontunk szerint elfogadhatatlan, hogy az ITM és a MÁV-Start az utolsó pillanatig azt ígéri, az utasok kiszolgálását az autóbuszok a korábbival megegyező vagy jobb színvonalon biztosítják, majd a vasúttársaság saját üzletszabályzatát és a vonatkozó kormányrendeletet is megszegve mindössze három nappal a változás előtt adja a több ezer érintett tudtára, hogy mostantól gyakorlatilag nem számíthatnak a közösségi közlekedésre, a közszolgáltatást biztosító szervezetek cserben hagyták őket.”

https://index.hu/belfold/2020/06/02/duplajara_nott_menetido_lekesett_csatlakozas_

A szakmai szervezetek többsége inkább azt sejtí, hogy a járvány kitűnő ürügy a szaktárcának, hogy megszabaduljanak végre a MÁV kényelmetlen és gazdaság-

Ideiglenes járványügyi menetrendek bevezetése az országos vasúthálózaton

Érvényes: 2020. június 6-tól visszavonásig

A vasútvonalak mellett ugyanis több helyközi buszjáratot is érint az átszervezés-ritkítás, mint ahogy az a napokban, a vasútszakmai háborgások csúcspontján a Magyar Nemzethez kiszivárgott dokumentum tartalmazza. A Regionalbahn szaklap szerint ugyanakkor a Volánbusz hálózatán végzett ritkítások láthatóan közel sem olyan mértékűek, mint a vasúti hálózat gyérítése. Igaz, itt már vonalak is szűnnek meg, de összességében nem lesz sokkal rosszabb a szolgáltatás. Sőt, a lap egyenesen „a buszos lobbist” sejteti a Közlekedéstudományi Intézet által a szaktárca megrendelésére összeállított átszervezések mögött.

Derült égből villámcsapás

A VEKE szerint a tucatnyi buszvonal megszüntetését, ráhordó járatát alakítását tartalmazó listát többé-kevésbé akceptálni lehet, hiszen ahol nagy léptékű vasútfejlesztés történt, vagy hamarosan történni fog, ott a távolsági autóbusz-közlekedés helyett teljesen jogos elvárás, hogy az utasok lehetőség szerint a vasutat válasszák. A szakmai szervezet közösségi oldalán hozzászólta: azt, hogy ezt jól hajtják-e végre az intézkedést, jól választották-e ki a járatokat, jó menetrendet alkottak-e, az már kérdéses. Mivel azonban minden eddigi kormánytól kevesebb az egyeztetés az érintettekkel (konkrétan nulla), a VEKE szerint kódolva vannak a hibás intézkedések.

A tervezet másik része, a mellékvonalak „ismét előkerült kinyírása” viszont a szervezet szerint szinte biztosan inkább kompenzáció, a pozícióiban és önértékében vérgigéig sértett Volánbusznak akarnak így megrendeléseket visszaadni. Hogy ez így lehet, azt a VEKE szerint egy Magyar Nemzet-cikk képaláírása árulja el, miszerint a Volánbusz a buszjárat-ritkítással felszabaduló járműveket a vidéki közlekedés javítására használná fel. Ez viszont baromság, áliandok, nem szakma – írja erre a VEKE.

Fideszes polgármesterek is tiltakoznak

A napokban 16 nőgrádi polgármester, köztük Csach Gábor, Balassagyarmat fideszes polgármestere írt közös tiltakozó levelet Mosóczi László közlekedéspolitikáért felelős államtitkárnak, amelyben kéri az egyik érintett, „az országnak megmentett Ipoly-menti vasút újabb leépítésének megakadályozására, vagy legalább az intézkedések átmenetiségének garantálására”. A polgármesterek mellé felsorakozott Balla Mihály, a Fidesz befolyásos helyi országgyűlési képviselője is.

A Közlekedő Tömeg Egyesület szerint érdemi közlekedéspolitikai koncepció nélkül hatalmas hiba az érintett vasútvonalakon a fűnyíróelszerű, a bezáráshoz képest is költségesebb üzemeltetési struktúra bevezetése. Azért is, mert a járvány alatti és azt

követő utazási szokások semennyire nem tekinthetők reprezentatívnak, így most erre hivatkozva évtizedekre kiható döntéseket hozni a lakosság érdekeivel ellentétes.

A terv szerintük érdemi megtakarítást nem eredményez, a teljes költség elenyésző részét spórolnák meg vele, miközben a helyettesítő buszjáratok megrendelése is további kiadásokkal jár majd. A közös vasúti és helyközi autóbuszos tarifarendszer előkészítése is folyamatban van, ami jelentősen könnyíteni fogja a térségi vasutak igénybevételét is. Az érintett vasútvonalak kapcsán nem a konzerválás és a változatlan formában történő üzemeltetés fenntartása a cél, hanem a versenyképes regionális szolgáltatás, teszik hozzá.

A szervezet felhívja a figyelmet, hogy az elsorvasztásra ítélt vasútvonalak közül számos olyan van, melyen már ma is elfogadható szintű a szolgáltatás (kétóránkénti közlekedés, jó csatlakozások), sőt a ritkítás nagyvárosok közötti, országos jelentőségű vonatokat is érint (Szombathely–Nagykanizsa–Pécs járatok), és olyan vonalakat is, ahol a közelmúltban történtek infrastrukturális fejlesztések, vagy pedig a közeljövőben terveznek ilyen.

Ami biztosnak tűnik egyelőre, hogy a vasúti menetrendi változások június 6-án, szombaton életbe lépnek. Azt hivatalosan nem tudni, hogy a vasúti járatritkítást mikor és hogyan követi a volánbuszos átszervezés, és arra sincs válasz, hogy időben meddig tart az ideiglenes járványmentrend érvényessége. Erre vonatkozó kérdéseinkre a minisztérium a következő választ küldte:

Az ideiglenes járványügyi menetrendek elemeit a technológiai felkészülés időigényének megfelelően vezetik be a helyközi közösségi közlekedési szolgáltatók. A nyár folyamán több ütemben életbe lépő válto-

zásokról a társaságok ismert csatornáikon keresztül tájékoztatják majd az utasokat.

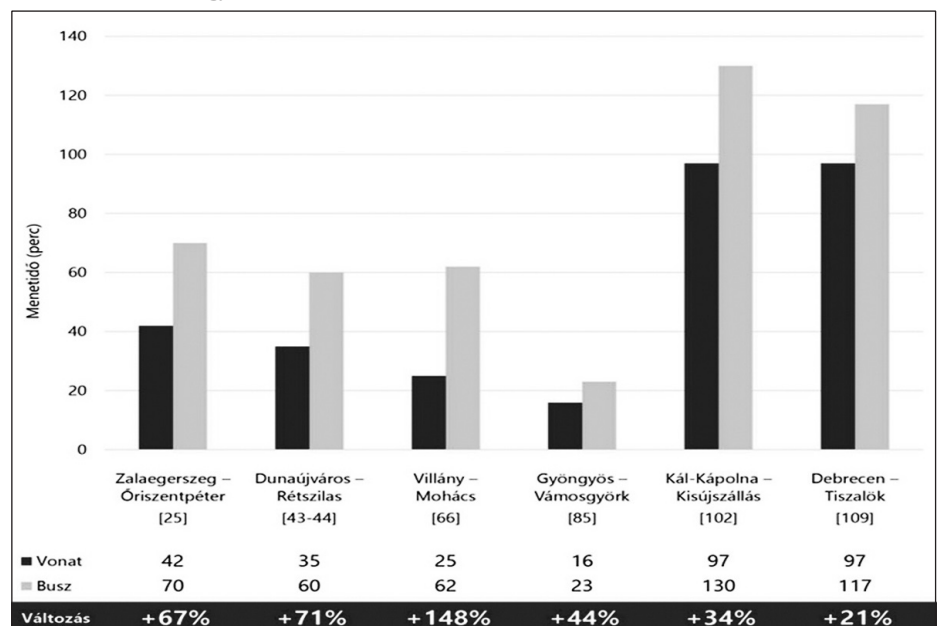
Almásládák pöfögnek a modernizált őrségi pályán

Az új menetrend egyik legmegdöbbentőbb változtatása, hogy a 25. sz. Boba–Bajánsenye–Őrghodós (Szlovénia) közötti nemzetközi vasútvonal Zalaegerszeg és Őrghodós közötti szakaszán teljesen megszüntetik az amúgy sem sűrűn járó személyvonatokat, helyettük jelentősen hosszabb menetidővel közlekedő pótlóbuszok közlekednek majd. (A buszok a menetrend alapján akkor sem lépik majd át a szlovén határt, ha újra közlekedhetnek arrafelé a vonatok.) A vonalon mindössze egy nappali (Citadella), és egy éjszakai vonat (Istria) marad meg, ezek viszont ezen a szakaszon csak Zalalövőn és Őriszentpéteren állnak majd meg.

A döntés helyi olvasónk szerint azért meglepő, és érthetetlen, mivel nem egy 40 km/h-val járható falusi mellékvonalról van szó, hanem egy sok tízmilliárd forintból fejlesztett nemzetközi fővonalból, amely része a (Velence–Ljubljana–Budapest–Kijev) páneurópai folyosónak. A vonalszakaszt az első Orbán-kormány adta át 2000. december 18-án. Bár 2008 és 2010 között a teljes vasútvonalat villamosították, a regionális utasforgalom tíz éve öreg, cseh-szlovák Bzmot dízelmotorvonatokon bonyolódik – a kiépített vezeték alatt, 60-80 km/óra sebességgel. Hihetetlen diszponáns képet mutat a nagy sebességre alkalmas vonal, ahogy a gyönyörűen felújított, de mára már több helyen elgazosodott állomásokra bepöfög a helyiek körében almásládának is csúfolt öreg motorvonat, írja olvasónk.

(https://index.hu/belfold/2020/06/04/mav_vonat_jaratritkitas_jarvany/)

Így romlanak a menetidők szombattól vidéken

Fotó: Facebook / Közlekedő Tömeg

Országos bér – foglalkoztatás és munkanélküliség alakulása

ORSZÁGOS BÉRHELYZET

A Központi Statisztikai Hivatal 2020. május 28.-án közzétette a 2020. I-III. havi keresetek alakulásáról szóló gyorsjelentését, mely szerint 384 200-forint volt a bruttó átlagkereset.

2020. márciusban a bruttó átlagkereset 400 400-forint volt, 9,0%-kal magasabb, mint egy évvel korábban. 2020. január–márciusban a bruttó átlagkereset 384 200, a nettó átlagkereset 255 500-forint volt, mindkettő 9,1%-kal nőtt az előző év azonos időszakához viszonyítva. A koronavírus-járvány gazdasági következményei a vizsgált időszakot még csak részben érintették, így hatása az adatokban csupán részlegesen jelenik meg.

2020. márciusban:

- A teljes munkaidőben alkalmazásban állók bruttó átlagkeresete – a legalább 5 főt foglalkoztató vállalkozásoknál, a költségvetési intézményeknél és a foglalkoztatás szempontjából jelentős nonprofit szervezeteknél – 400 400, közfoglalkoztatottak nélkül számolva 409 400-forint volt.

- A nettó átlagkereset kedvezmények nélkül 266 300, a kedvezményeket is figyelembe véve 275 700 forintot ért el.

- A bruttó és a kedvezmények nélkül számított nettó átlagkereset egyformán 9,0%-kal nőtt. A kedvezmények figyelembevételével számított nettó kereset – összefüggésben a meghatározott szakágazatokban dolgozók bruttó béréből fizetendő járulékok átmeneti mérséklésével, illetve mentesítésével – ennél nagyobb mértékben, 9,6%-kal nőtt az előző év azonos időszakához képest.

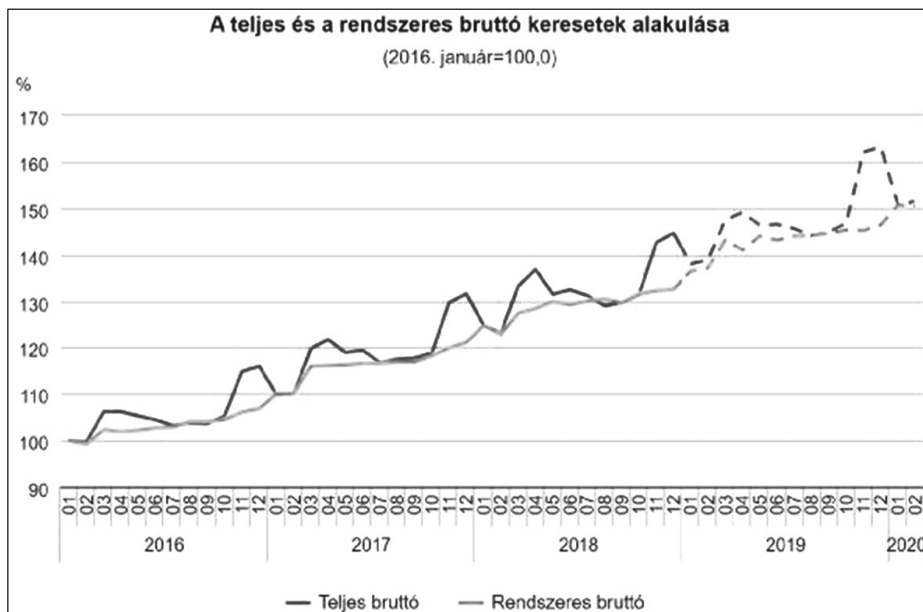
- A rendszeres (prémium, jutalom, egyhavi különjuttatás nélküli) bruttó átlagkereset 366 100 forintra becsülhető, ami 7,7%-kal magasabb, mint egy évvel korábban.

2020. január–március:

- A teljes munkaidőben alkalmazásban állók bruttó átlagkeresete – a legalább 5 főt foglalkoztató vállalkozásoknál, a költségvetési intézményeknél és a foglalkoztatás szempontjából jelentős nonprofit szervezeteknél – 384 200, közfoglalkoztatottak nélkül számolva 393 900-forint volt.

- A nettó átlagkereset kedvezmények nélkül 255 500, a kedvezményeket is figyelembe véve 264 000 forintot ért el.

- A bruttó és a kedvezmények nélkül számított nettó átlagkereset egyaránt 9,1, a kedvezmények figyelembevételével számított nettó kereset 9,3%-kal nőtt az előző év azonos időszakához képest.

- A bruttó átlagkereset a pénzügyi és biztosítási tevékenység gazdasági ágban volt a legmagasabb (682 300 forint), és a szálláshely-szolgáltatás, vendéglátás területén a legalacsonyabb (250 200 forint).

- A bruttó átlagkereset a teljes munkaidőben alkalmazásban álló férfiaknál 419 800, a nők esetében 349 200 forintot ért el, ez a férfiaknál 9,0, a nőknél 9,1%-os növekedést jelent egy év alatt.

- A bruttó átlagkereset a 25 év alattiak körében 282 400, a 25–54 évesek esetében 400 700, az 54 év felettiekénél pedig 368

800-forint volt. Az átlagkereset növekedése az egyes korcsoportokban rendre 4,8, 9,2, illetve 7,6% volt az előző év azonos időszakához képest.

- A rendszeres (prémium, jutalom, egyhavi különjuttatás nélküli) bruttó átlagkereset 358 400 forintra becsülhető, ami 8,6%-kal magasabb, mint egy évvel korábban.

- A reálkereset 4,6%-kal emelkedett, a fogyasztói árak előző év azonos időszakához mért 4,3%-os növekedése mellett.

A keresetek alakulása, 2020. január–március

Szektor	Összesen		Közfoglalkoztatottak nélkül	
	havi átlagkereset, forint/fő	változás az előző év azonos időszakához képest, %	havi átlagkereset, forint/fő	változás az előző év azonos időszakához képest, %
Bruttó				
Vállalkozás	400 100	9,0	400 600	9,0
Költségvetés	349 400	8,9	381 000	7,5
Nonprofit	340 700	11,3	356 000	9,5
Nemzetgazdaság összesen	384 200	9,1	393 900	8,6
Ebből: közfoglalkoztatottak	81 800		0,0	x x
Nettó				
Vállalkozás	266 100	9,0	266 400	9,0
Költségvetés	232 400	8,9	253 400	7,5
Nonprofit	226 500	11,3	236 700	9,5
Nemzetgazdaság összesen	255 500	9,1	262 000	8,6
Ebből: közfoglalkoztatottak	54 400	0,0	x	x

Forrás: http://www.ksb.hu/stadat_ker

ORSZÁGOS FOGLALKOZTATOTTSÁG

A Központi Statisztikai Hivatal 2020. május 27.-én közzétette a 2020. II-IV. havi foglalkoztatottság alakulásáról szóló gyorsjelentését, mely szerint 56 ezer fővel dolgoztak kevesebben, mint egy évvel ezelőtt.

A koronavírus-járvány gazdasági következményei a vizsgált időszakot továbbra sem teljes egészében érintették, így hatásai a közölt foglalkoztatási adatokban ugyan a korábbinál markánsabban, de nem teljes egészében jelennek meg. A 2020. február-áprilisi időszakban a foglalkoztatottak¹ átlagos létszáma 4 millió 436 ezer fő, a 15–64 évesek foglalkoztatási rátája 69,2% volt. Mindkét nem esetében csökkenés történt, ugyanakkor a férfiakat magasabb foglalkoztatási szint jellemezte, mint a nőket. 2020. áprilisban a foglalkoztatottak átlagos havi létszáma 4 millió 368 ezer fő volt, az előző hónap-hoz képest 73 ezer fővel kevesebb, míg a 15–64 évesek foglalkoztatási aránya ugyanezen időszak alatt 1,1 százalékponttal, 68,1%-ra csökkent.

2020. február-áprilisban² az egy évvel korábbihoz képest:

- A foglalkoztatottak létszáma 1,2%-kal alacsonyabb, 4 millió 436 ezer fő volt. Az elsődleges munkaerőpiacon dolgozók és a magukat közfoglalkoztatottnak vallók száma egyaránt 21 ezer fővel, a magyarországi háztartások külföldön dolgozó tagjainak száma pedig 14 ezer fővel csökkent.

- A 15–64 évesek közül 4 millió 352 ezren minősültek foglalkoztatottnak, és a foglalkoztatási ráta összességében 69,2% volt. A 15–64 éves férfiak esetében a foglalkoztatottak létszáma 27 ezer fővel, 2 millió 403 ezer főre, a foglalkoztatási ráta 0,6 százalékponttal, 76,5%-ra csökkent, míg a 15–64 éves nők esetében a foglalkoztatottak létszáma 42 ezer fővel, 1 millió 950 ezer főre, a foglalkoztatási ráta pedig 0,7 százalékponttal, 61,8%-ra mérséklődött.

- A fiatal (15–24 éves) korcsoportban a foglalkoztatottak száma 274 ezer fő, a foglalkoztatási ráta 27,4% volt. Az ún. legjobb munkavállalási korú (25–54 éves) népesség körében tapasztaltuk a legjelentősebb változást: a foglalkoztatottak száma 61 ezer fővel, 3 millió 376 ezer főre, a foglalkoztatási ráta 1,9 százalékponttal, 82,4%-ra csökkent. Az idősebb (55–64 éves) korosztályban a foglalkoztatottak létszáma 702 ezer fő volt, a foglalkoztatási ráta azonban – részben demográfiai okból – 2,5 százalékponttal, 58,5%-ra emelkedett.

- A 20–64 éves korcsoport esetében – amely az Európa 2020 stratégiában meghatározott foglalkoztatási célok alakulásának megfigyelési köre – a foglalkoztatási ráta 0,5 százalékponttal, 74,5%-ra csökkent. Az Európai Unió 2020-ra 75%-os célértéket tűzött ki, Magyarországon jelenleg a korcsoportra vonatkozó foglalkoztatási ráta a férfiaknál 82,5, a nőknél 66,5%.

2020. április³

- A foglalkoztatottak átlagos havi létszáma 4 millió 368 ezer fő volt, ami az előző hónap-hoz képest 73 ezer fővel, tavaly áprilishoz képest pedig 136 ezer fővel csökkent.

- A 15–64 évesek foglalkoztatási rátája 68,1% volt, ami a márciusi értékhez képest 1,1 százalékponttal, az előző év áprilisához képest pedig 1,9 százalékponttal mérséklődött.

A 15–74 éves foglalkoztatottak létszámának alakulása, 2020. február-április

Megnevezés	Létszám, ezer fő	Létszámváltozás ^{a)}	
		ezer fő	%
A hazai elsődleges munkaerőpiacon dolgozik	4 238,1	–20,6	–0,5
Közfoglalkoztatott ^{b)}	96,2	–21,3	–18,1
Magyarországi háztartások külföldön dolgozó tagja	101,6	–13,8	–12,0
Összesen	4 435,9	–55,7	–1,2

a) Az előző év azonos időszakához képest.

b) A válaszadó önbesorolása alapján.

A foglalkoztatottság korcsoportok szerinti alakulása a 15–64 évesek körében, 2020. február-április

Korcsoport, éves	Létszám		Foglalkoztatási ráta	
	ezer fő	változás, ezer fő a)	%	változás, százalékpont a)
15–24	273,9	–9,4	27,4	–0,6
25–54	3 376,4	–61,4	82,4	–1,9
55–64	702,2	1,8	58,5	2,5
Összesen	4 352,4	–69,0	69,2	–0,6
Ebből: 20–64	4 329,4	–62,4	74,5	–0,5

a) Az előző év azonos időszakához képest.

ORSZÁGOS MUNKANÉLKÜLISÉG

A Központi Statisztikai Hivatal 2020. május 27.-én közzétette a 2020. II-IV. havi munkanélküliség alakulásáról szóló gyorsjelentését, mely szerint 3,8% volt a munkanélküliségi ráta.

A koronavírus-járvány gazdasági következményei a vizsgált időszakot továbbra sem teljes egészében érintették, így hatásai a közölt munkanélküliségi adatokban ugyan a korábbinál markánsabban, de nem teljes egészében jelennek meg. A 2020. február-áprilisi időszakban a munkanélküliek1 átlagos létszáma 174 ezer fő, a munkanélküliségi ráta 3,8% volt. A férfiakat alacsonyabb szintű munkanélküliség jellemezte, mint a nőket, esetükben a mutató értéke lényegében stagnált, miközben a nőknél növekedett. 2020 áprilisában mintegy 73 ezer fő veszítette el állását, közülük 54 ezer fő gazdaságilag inaktívvá és 19 ezer fő munkanélkülivé vált.

2020. február-áprilisban az egy évvel korábbihoz képest²:

• A 15–74 éves férfiak körében a munkanélküliek száma 92 ezer fő, a munkanélküliségi ráta 3,6% volt. A nők esetében a munkanélküliek száma 83 ezer főre, a munkanélküliségi ráta 4,0%-ra emelkedett.

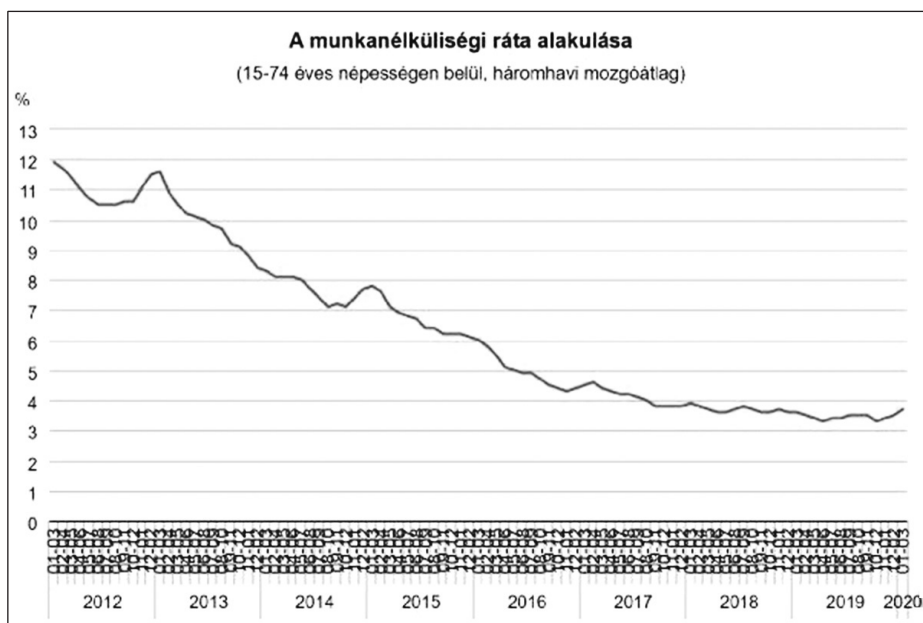
Személyre szólóan!

A gyorsabb kommunikáció érdekében lehetőség van közvetlenül, tisztségviselőink részére – névre szólóan – is e-mailt küldeni. A hatékonyabb ügyintézés érdekében további üzenet küldése lehetséges az alábbi szolgáltatásaink körében:

Telefon:
telefon@pvdsz.hu
Biztosítás:
biztositas@pvdsz.hu
Alapítvány:
alapitvany@pvdsz.hu
Jogsegély:
jogsegely@pvdsz.hu
Forgalmi szakág:
forgalom@pvdsz.hu
Felügyelő Bizottság:
feb@pvdsz.hu

Arra kérünk minden tagtársunkat, partnerünket, hogy éljen ezzel a lehetőséggel.

- a szerk -

• A 15–24 éves munkanélküliek száma 35 ezer fő, munkanélküliségi rátájuk 11,2% volt. A munkanélküliek közel egyötöde ebből a korcsoportból került ki. A 25–54 évesek, azaz az ún. legjobb munkavállalási korúak munkanélküliségi rátája 0,4 százalékponttal, 3,5%-ra nőtt, az 55–74 évesek munkanélküliségi rátája gyakorlatilag nem változott, 2,1% volt.

• A munkanélküliség átlagos időtartama 9,2 hónap volt, a munkanélküliek 25,7%-a keresett legalább egy éve állást, vagyis tartósan munkanélkülinek számított.

2020. áprilisban³

• A munkanélküliek átlagos létszáma 187 ezer fő, a munkanélküliségi ráta 4,1% volt.

• Az előző hónaphoz képest a munkanélküliek száma 19 ezer fővel, a 2019. áprilisihoz képest pedig 29 ezer fővel nőtt. A munkanélküliségi ráta egy hónap

alatt 0,5 százalékponttal, egy év alatt 0,7 százalékponttal emelkedett.

• Az állástalanokká válók száma az előző hónaphoz képest jelentősen, mintegy 73 ezer fővel növekedett. Ugyanakkor a nemzetközi összehasonlításra is hivatott, ILO-definíciók1 szerinti számbavétel miatt túlnyomó részük nem a munkanélküliek, hanem az inaktívak számát növelte. (Az előbbieket 19 ezer, az utóbbiakét 54 ezer fővel.) A munkahelyüket elvesztett személyek többsége ugyanis – elsősorban a személyes kapcsolatok korlátozása miatt – nem keresett aktívan munkát és/vagy nem tudott volna 2 héten belül munkába állni.

2020. április végén az egy évvel korábbihoz képest:

• A Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat adminisztratív adatai szerint (<https://nfsz.munka.hu/>) a nyilvántartott álláskeresők létszáma 26,5%-kal, 331 ezer főre nőtt.

A munkanélküliség korcsoportok szerinti alakulása a 15–74 évesek* körében, 2020. február-április

Korcsoport, éves	Létszám		Munkanélküliségi ráta	
	ezer fő	változás, ezer fő a)	%	változás, százalékpont a)
15–24	34,7	0,2	11,2	0,4
25–54	122,2	11,7	3,5	0,4
55–74	17,2	–0,2	2,1	–0,1
Összesen	174,1	11,7	3,8	0,3

* A 15–64 évesekre vonatkozó adatok elérhetők (2.1.0.2. Stadat-táblában).

a) Az előző év azonos időszakához képest.

Forrás: http://www.ksb.hu/stadat_mun

A MÁV Zrt. az „Együttműködési Megállapodás a MÁV Zrt. munkavállalóinak egyes foglalkoztatási kérdéseiről és a munkaügyi kapcsolatokról” 2.1. pontjának megfelelően a MÁV Zrt. 2020. I. negyedévi foglalkoztatási céljainak teljesítéséről.

2020. I. negyedévi létszámalakulás

A létszámhelyzet bemutatásakor meg kell említeni a **tartósan beteg kollégák** számának alakulását. Számuk közfoglalkoztatottak nélkül 2020. március 31-én 315 fő, **a létszámhiányunk mintegy 35,6%-át teszik ki.**

Ők azok, akik jelenleg jogi létszámban vannak, így pozíciójuk toborzással nem betölthető, hiszen felgyógyulásuk várható, munkájukra számítunk. 2020.I.-III. időszakban összesen közfoglalkoztatottak nélkül 29 fővel (közfoglalkoztatottakkal együtt 32 fővel) több fő került tartós betegség miatt jogi állományba, mint aki felgyógyult.

A **létszámhiány kiegyenlítése** érdekében a hatvan pontos akciótervünknek megfelelően számtalan intézkedést hajtottunk és hajtunk végre folyamatosan:

- 6 állásbörzén vettünk részt — ebből 5 külső szervezésű, 1 egyetemi. A rendezvényeken 3600 érdeklődő vett részt,

- az év első három hónapjában részt vettünk pályaaorientációs kiállításokon és üzemlátogatásokat, iskolalátogatásokat is szerveztünk. A 12 eseményen nagyjából 57.000 fő látogatta meg.

- EDUCATIO Nemzetközi Oktatási Szakkiállítás (2020. 01. 09-11.) 54.000 résztvevő,

- Tanulj SzakMát! Pályaaorientációs és Szakképzési Börze (2020. 03. 10.) — 2.500 résztvevő,

- a 7 üzemlátogatáson 184 diák vett részt,

- a 3 iskolalátogatáson 237 diák vett részt,

- tárgyalásokat folytattunk 4 Szakképzési Centrum vezetésével a szakképzési törvény változásaiból eredő feladatokról,

- stratégiai együttműködést alakítottunk ki közép és felsőfokú intézményekkel,

- továbbra is működik az ösztöndíj program rendszerünk közép- és felsőfokon.

A koronavírus-járvány miatt a kormány veszélyhelyzetet hirdetett március 11-én, ezért további képzéseket, vizsgákat szüneteltettük.

A vizsgált időszakban 352 fő került felvételre, ennek részeként 164 fő hatósági vizsga kötelezettségű gyakornoki létszám felvétele valósult meg és képzése kezdődött el.

A MÁV Zrt. 2020. március havi összes foglalkoztatott záró létszáma 17.530 fő (a közfoglalkoztatottakkal együtt 17.787 fő).

Megnevezés	2019.III. bázis	2020.évi terv	2020.III. tény
Pálya főkönyv	17 501	18 260	17 385
Közfoglalkoztatottak	313	340	257
Személyszállítási keskeny nyomközű vasút	11	10	10
Központ főkönyv	110	146	135
MÁV Zrt. összesen (Közfoglalkoztatottakkal)	17 935	18 756	17 787
MÁV Zrt. összesen (Közfoglalkoztatottak nélkül)	17 622	18416	17 530

Az elmúlt évben új típusú képzések és hatósági vizsgák kerültek bevezetésre, valamint célirányos, speciálisan a munkakörre jellemző tudás- és vizsgaanyaggal folytattuk a képzéseinket.

További vizsga eredményességét javító intézkedéseink:

- sikeres vizsgákhoz kapcsolódó ösztönző rendszert vezettünk be, amely 2020. 1.-111. hónapban 2.377 vizsgázót motivált abban, hogy elsőre sikeresen teljesítse vizsgakötelezettségét és ilyen

jogcímen több mint 25 millió forint került kifizetésre a munkavállalóknak,

- vizsgák előtt szükség szerint pótkonzultációt tartunk,

- folyamatosan látogatjuk tanfolyamainkat, így első kézből szembesülhetünk a problémákkal, ezáltal gyorsan, időben és hathatósan tudunk beavatkozni.

Az összehangolt tevékenységeknek köszönhetően az elmúlt hónapokban jelentősen javult a tanfolyami hatékonyság, nem ritka a 80% feletti sikeres teljesítés.

Az újfelvevő munkavállalók 2020. I.-III. hónapban az alábbi tanfolyamokon vettek részt:

Szakmai tanfolyamok időpontjai 2019. évben	Tanfolyam megnevezése	Helyszín
január 13.	önállósító forgalmi	Budapest
január 30.	váltókezelő	Pécs
február 3.	vasúti alapismeretek	Budapest
február 12.	biztosítóberendezési műszerész	Budapest
február 17.	önállósító forgalmi	Budapest
február 17.	kocsi rendező	Budapest
február 17.	pályamunkás	Budapest
február 18.	önállósító forgalmi	Budapest
március 5.	kocsi rendező	Debrecen
március 9.	villamos felsővezeték szerelő	Miskolc
március 9.	váltókezelő	Budapest

Közfoglalkoztatotti létszám alakulása

A BP/0701/3733-4/2019 számú hatósági szerződés 2019. március 11- 2020. február 29. közötti időszakra volt érvényben (átlagosan 450 fő foglalkoztatásának vállalásával).

A Belügyminisztérium BM/1351-30/2020. számú döntése alapján 2020. március 9. naptól 2021. február 28. napjáig új program indult, a kapcsolódó hatósági szerződés (BP/0701/47665/2020) elfogadásra került,

340 fő közfoglalkoztatott átlagos állományi létszám foglalkoztatását vállalva.

2020. március 31.-én 257 fő közfoglalkoztatott munkavállalót tartottunk létszámban.

Átlagos állományi létszám alakulása

A MÁV Zrt. összes foglalkoztatott 2020. I-III. havi göngyölt átlagos álló-

(folytatás a 8. oldalon...)

(folytatás a 7. oldalról...)

mányi létszáma 17.498,4 fő (a közfoglalkoztatottakkal együtt 17.786,4 fő), mely a tervezett értékhez képest 704,4 fős (a Pálya főkönyv alá tartozó szervezeteknél -691,8 fős, a Központ főkönyvénél -12,7 fős, a Személyszállítás keskeny nyomközű vasútnál +0,1 fős) eltérést mutat. A 2020. I. negyedévi átlagos betegjogi létszám 297,3 fő.

Létszámösszetétel

A MÁV Zrt. létszám összetételét (a közfoglalkoztatottak nélkül) vizsgálva megállapítható, hogy az összes munkavállaló 68,4 %-a (11.999 fő) fizikai munkakörben foglalkoztatott, a szellemi munkakörökben dolgozók aránya 31,6 % (5.531 fő). A fizikai foglalkoztatottak 89,1 O/o-a (10.696 fő) férfi, 10,9 %-a (1.303 fő) nő.

Munkaerő-forgalmi intézkedések

A felvételek száma 2020. I-III. hónapokban 352 fő (a közfoglalkoztatottakkal együtt 625 fő). A Pálya főkönyv szervezeteinél 343 fő és a Központ főkönyvénél 9 fő felvétele realizálódott.

A pályavasútfőkönyvénél a szakmai bontást vizsgálva megállapítható, hogy

- 54 fő a pályalétesítmény létszámába (ebből: 24 fő pályamunkás, 15 fő pályamunkás betanított munkás, egyéb vasúti járművezető gyakornok 3 fő, valamint 18 fő egyéb munkakörökbe),

- 158 fő a forgalmi szakterületre (ebből: 45 fő forgalmi szolgálattevő gyakornok, 30 fő kocsis rendező gyakornok, 49 fő váltókezelő gyakornok, tolatásvezető 6 fő, valamint 28 fő egyéb munkakörökbe),

- 60 fő a TEB szakmai szervezethez (ebből: 10 fő TEB műszerész gyakornok, 14 fő felsővezeték szerelő gyakornok, 6 fő mérnök gyakornok, valamint 30 fő egyéb munkakörökbe) került felvételre.

A koronavírus-járvány miatt a kormány március 11-én veszélyhelyzetet hirdetett, majd a későbbi szigorítások szükségessé tették a toborzási tevékenység szüneteltetését, továbbá sem a felvételekkel összefüggő foglalkozás-egészségügyi vizsgálatokra, sem oktatásokra nem kerülhetett sor. Ennek hatására március második felében csak a már korábban megkezdett felvételi folyamatok valósultak meg. A március 28-tól életbe lépett kijárási korlátozás elrendelésétől közel 2.500 munkavállalónk látja el a munkáját home office keretében.

2020. I-III. hónapban a MÁV Zrt.-nél (közfoglalkoztatottak nélkül vizsgálva) 370 fő munkaviszonya szűnt meg, 2019 azonos

MÁV Zrt. belső szerkezete szerinti összes foglalkoztatott záró létszám havi alakulása

Szervezet	2020.évi Terv	01.hó Tény	02.hó Tény	03.hó Tény
Központi főkönyv	146	132	135	135
Pályavasúti főkönyv*	18 260	17 365	17 321	17 385
Keskeny nyomközű vasút	10	10	10	10
MÁV összesen*	18 416	17 507	17 466	17 530

* Közfoglalkoztatottak nélkül

MÁV Zrt belső szerkezete szerinti időszakai összes foglalkoztatott átlagos állományi létszáma

Szervezet	2020.évi Terv	Január Tény	Január-Február Tény	Január-Március Tény
Központi főkönyv	146,0	131,6	132,2	133,3
Pályavasúti főkönyv*	18 207,5	17 358,1	17 348,2	17 355,0
Keskeny nyomközű vasút	10,0	10,3	10,1	10,1
MÁV összesen*	18 363,5	17 499,9	17 490,6	17 498,4

* Közfoglalkoztatottak nélkül

időszakában a kilépők száma 445 fő volt, így a csökkenésben már észrevehető a pandémiás időszak munkaerő-forgalomra gyakorolt hatása. 2020. I-III. hónapban az önkéntes fluktuáció aránya a kilépéseken belül 50 %, 2019. azonos időszakában ez az arány 6%-kal magasabb volt (56%).

A munkaviszony megszűnések főbb okai: munkavállalói kezdeményezésre közös megegyezéssel történő munkaviszony megszüntetések (81 fő), a munkavállalói felmondások (62 fő), próbaidő alatti munkaviszony megszüntetés (69 fő) és nyugdíjazás (58 fő).

A munkaviszony megszűnések és felvételek alakulását az alábbi táblázat mutatja be.

Utolsó intézkedési ok megnevezése	Bázis	2020. I-III. Tény*
Munkaerő felvétel (+)	327	352
Jogi állományból visszavétel (+)	245	273
Egyéb MAV-on belüli munkaerő mozgás (+, -)	0	0
Jogi állományba vétel (-)	334	352
Összes munkaviszony megszűnés (-)	445	370
Munkáltatói felmondás (munkaszervezés, műsz. fejl., munkáltatói műk. összefüggő, min. csere) ()	1	12
Munkáltatói felmondás (Munkavállaló személyével összefüggő ok miatt) (-)	8	11
Munkáltatói felmondás (rehab ellátás, rokkantsági ellátás) (-)	1	5
Nyugdíjazás egyszeri költséggel (-)		
(felmondás nyugdíjasnak kivéve nők 40 év)	62	46
Nyugdíjazás. nők 40 év (-)	1	0
Egyéb nyugdíjazás (-)	28	12
Közös megegyezés (rehab ellátás, rokkantsági ellátás) (-)	6	3
Tevékenység-kihelyezés munkáltatói jogutódlással (-)	0	0
Egyéb munkaviszony megszűnés összesen	338	281
Közös megegyezéssel történő mv. megsz. ()	115	97
Határozott idejű szerződés lejár (-)	52	21
Próbaidő felmondva (-)	66	69
Felmondás a munkavállaló részéről	61	62
Azonnali hatályú felmondás (-)	24	14
Elhalálozás: (-)	20	18
Felvételek száma	327	352
ebből fizikai	239	269
szellemi	88	83

* Közfoglalkoztatottak nélkül

Munkaidő kihasználás

1. Veszteségidő

A MÁV Zrt. teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalóinak 2020. I.-III. havi munkaidő alapja (közfoglalkoztatottak nélkül vizsgálva) 225,3 ezer órával magasabb a bázis időszak óránál, amelynek oka az alacsonyabb létszám ellenére a magasabb munkanapok száma.

A veszteségidő aránya a törvényes munkaidőhöz képest a 2019. I.-III. havi értékénél 0,34 %-kal magasabb. A veszteségidő mennyisége 61,2 ezer órával, míg a fajlagos értéke 0,3 órával magasabb a bázis időszak értékénél.

A veszteségidő időszakos tény értékek főbb tényezői: szabadság kiadások 58,2 %, a betegség és betegszabadságé együtt 21,7 % és a fizetett igazolt távollét 18,4 %.

2 Túlóra, készenlét és ügyelet alakulása

A MÁV Zrt. teljes munkaidőben foglalkoztatottakra vonatkozó túlóra felhasználása a tárgyalt időszakban 218,7 ezer óra, amely a bázis időszak értékétől 47,9 ezer órával (18 %-kal), a tervtől pedig 23,6 ezer órával (9,7 %-kal) alacsonyabb.

A túlórafelhasználás főbb okai:

- betegség;
- hibaelhárítás (ad-hoc);
- technológiai létszámhiány;
- a vágányzári tervben tervezett nagy zavartatású vágányzári munkák a tervekkel eltérően alakultak;
- sikertelen vizsga;
- pályafelügyelet, külső idegen fél (kiszámlázott);
- munka átadások;
- vis major időjárás.

A MÁV Zrt. 2020. I.-III. havi elrendelt készenlétek óráinak száma (1.606,7 ezer óra) 27,2 ezer órával több a bázis értékénél. Az egy főre, egy hónapra jutó készenléti mutató vállalati szinten 0,7 órával növekedett a bázis időszak adatahoz viszonyítva.

Munkaidő elemek - MÁV Zrt.	2019. I.-III.		2020. I.-III.		eltérés	
	ezer óra	törv. m. idő %-ban	ezer óra	törv. m. idő %-ban	ezer óra	törv. m. idő %-ban
Törvényes munkaidő	8 733,9		8 959,2		225 3	
Veszteségidő összesen	1 205,3	13,80%	1 266,5	14,14%	61 2	0,34%
- szabadság	664,2	7,60%	737,6	8,23%	73,5	0,63%
- betegszabadság	238,8	2,73%	219,8	2,45%	-19,0	-0,28%
- betegség	52,7	0,60%	55,3	0,62%	2,5	-0,02%
- igazolt távollét (fizetett)	234,3	2,68%	232,8	2,60%	-1,5	-0,08%
- igazolt távollét (nem fizetett)	10,2	0,12%	17,5	0,20%	7,3	-0,08%
- fizetés nélküli szabadság	1,6	0,02%	1,8	0,02%	0,1	-0,00%
- igazolatlan távollét	3,6	0,04%	1,8	0,02%	-1,8	-0,02%

Túlmunka (ezer óra) MÁV Zrt.	2019. I.-III. hó bázis	2020. I.-III. hó terv	2019. I.-III. hó tény	Eltérés tény-bázis		Eltérés tény-terv	
	e. óra			e. óra	%	e. óra	%
Pálya főkönyv	266,3	242,1	218,4	-47,9	-18,0	-23,7	-9,8
Személyszállítási kesk. vasút	0,2	0,1	0,1	-0,1	-48,2	0,0	-5,8
Központ főkönyv	0,1	0,1		0,1	94,8	0,1	117,7
MÁV Zrt. összesen	266,6	242,3	218,7	-47,9	-18,0	-23,6	-9,7

Készenlét (ezer óra) MÁV Zrt.	2019. I.-III. hó e. óra	2020. I.-III. hó e. óra	2019. I.-III. hó óra/fő/hó	2020. I.-III. hó óra/fő/hó	Eltérés tény-bázis	
					e. óra	óra/ fő/hó
Pálya főkönyv összesen	1 578,8	1 606,2	30,1	30,8	27,4	0,7
Személyszállítási kesk. vasút	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Központ főkönyv	0,7	0,6	1,9	1,4	-0,1	-0,5
MÁV Zrt. összesen	1 579,5	1 606,7	29,9	30,6	27,2	0,7

A MÁV Zrt. 2020. I.-III. havi tény záró- és átlag létszáma a tervezett érték alatt alakult, melynek főbb összetevői a jogi állományba kerülő munkavállalóknak a tervezett értéket meghaladó létszáma, valamint a közös megegyezéssel történő és egyéb munkaviszony megszüntetések magasabb száma, illetve a jelenlegi pandémiás helyzet miatt elmaradt felvételek is befolyásolták a létszám alakulását.

A vizsgált időszakban a veszteségidő alakulásában szerepet játszott 2020. I.-III. hónapban a bázis időszakhoz képest a szabadság és a nem fizetett igazolt távollét növekedése, valamint a betegszabadság, a fizetett igazolt távollét és az igazolatlan távollét csökkenése. Az elrendelt túlóra mennyisége a tervezett értékénél 9, 7%-kal alacsonyabb volt.

(Forrás: 16318/2020/MÁV)

§ JOGESETEK §

In memoriam munkaügyi bíróság (szubjektív emlékezés)¹

A munkaügyi bíróságok negyvenhét év és három hónapon át működtek részben vagy egészben önálló bírósággént. Történetük akár egy tipikus szervezeti „sztoriként” is leírható, amelyben a kezdeti, konszolidációs korszakot (lásd az 1. alcímet) a stabilizáció évei, évtizedei (lásd a 2. alcímet) követték, majd végül – eléggé fordulatossá események hatására – a végki-

fejtet (lásd a 3. alcímet) szükségszerűen vezetett a megszűnésükhöz. Az alábbiakban ezt a közel fél évszázadot kíséreltem meg úgy bemutatni, hogy (miként ez egy búcsúemlékezéshez illik) elsősorban annak erőit, előnyeit emelem ki. Legvégül (lásd a 4. alcímet) igen vázlatosan arra is kitérek, mi várható az új szervezeti formában a munkaügyi ítélkezést illetően.

1. A kezdetek: az integráció és a konszolidáció időszaka

2. A stabilizáció évtizedei

3. A végzetes társbérlet

4. Mire számíthatunk?

(folytatás a 10. oldalon...)

(folytatás a 9. oldalról...)

1. A kezdetek: az integráció és a konszolidáció időszaka

Az 1972. évi alkotmányreform keretében 1973. január 1-jével alakultak meg Magyarországon a megyei (fővárosi) munkaügyi bíróságok.[2] Lényegében a korábbi területi munkaügyi döntőbizottságok (a továbbiakban: tmdb) hatáskörét vették át, de alapvetően eltérő szervezeti keretek között. A tmdb a tanácsi szervezetben működött, nagyfokú önállóságot élvezve, ami azt is jelentette, hogy határozataival szemben ebben a szervezeti rendszerben jogorvoslatnak nem volt helye.[3] Bár ez dogmatikailag nem volt megalapozott, a tmdb tagjai a vállalati munkaügyi döntőbizottságok fellebbviteli fórumának tekintették magukat, amihez formális és informális irányítási, mondhatni hatalmi eszközök, jogosultságok is kapcsolódtak. A bírósági szervezetbe való integráció viszont ennek a rendszernek a legelső fokára történt, ami önmagában presztízsveszítéssel járt. A szervezeti leértékelődés mellett komolyabb gondot okozott a bírósági „attitűdöknek” való megfelelés kényszere, ezen belül is a korábbi lazább eljárási szabályok helyett a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) alkalmazása, ami (egyébként érthetően) több volt döntőbíró számára komoly nehézséget okozott. Emellett (ha szűk körben[4] is, de) megjelent a bírósági rendszeren belüli felülvizsgálat (fellebbezés és törvényességi óvás) lehetősége, s ez a kontroll több megyében, de különösen a fővárosban jelentős feszültségforrássá vált, ami elsősorban a másodfokú bíróság aránytalanul sok hatályon kívül helyező végzésével járt. Ennek oka leginkább a tényállás nem kellő tisztázása/megállapítása, és ezzel összefüggésben az első- és másodfokú bíróság eltérő szemlélete[5] volt. Az egymással együtt járó szervezeti és szakmai leértékelődés – egy kezdeti, akár dackorszaknak is nevezhető, eleve sikertelenségre ítélt ellenállástól elte-

kintve – az évek múltával hatástalanná vált. Ennek egyik oka az volt, hogy a munkaügyi bíróságokra egyre nagyobb arányban kerültek olyan bírák, akik a már akkor is jó képzési lehetőséget biztosító fogalmazói/titkári beosztásukat követően kaptak kinevezést e pozícióba. A dackorszakot így felváltotta a konszolidáció időszaka, ami az 1980-as évekre olyan helyzetet teremtett, amelyben már a munkaügyi ítélkezést is egyre inkább a karrierbíráskodás[6] dominálta. Ennek eredményeként a munkaügyi és a fellebbviteli bíróság közötti felfogásbeli különbségek is fokozatosan elillantak, részben azon egyszerű oknál fogva, hogy a megyei (de különösen a munkaügyi perek zömét elbíráló fővárosi) bírák többsége a munkaügyi bíróságról került a fellebbviteli tanácsba.

A munkaügyi bíróságok ítélkezését pedig folyamatosan támogatta, nem egy kérdésben alapjaiban befolyásolta, és ami a leglényegesebb: egységesítette a Legfelsőbb Bíróság Munkaügyi Kollégiumának aktivitása. Az ítélkezés irányítását kétségkívül könnyítették a munkajogi szabályanyag (a polgári joghoz képest) viszonylagos zártságából, így áttekinthetőségéből eredő előnyök. Az anyagi jogban rejlő előnyök kihasználását ugyanakkor kifejezetten segítette az önálló szervezeti struktúra (tehát az önálló munkaügyi bíróságok léte), amely divatos szóval élve kellő mértékben becsatornázza a joggyakorlat alakításához szükséges információkat. Egyet lehet érteni azzal a megállapítással, miszerint ebben a helyzetben lehetőség nyílt arra, hogy „a munkaügyi ítélkezés jogegysége ne olvadjon fel a civilisztikai perek tengerében”. [7] Erre példaként kiemelhető a munkaügyi ítélkezést ma is mélyen befolyásoló két kollégiumi állásfoglalás: a munkáltató kárfelelősségéről szóló 29. számú és a munkáltatói felmondások joggyakorlatát meghatározó 95. számú állásfoglalás.

Megítélésem szerint a munkaügyi ítélkezésnek a bírósági szervezetbe

való integrációja döntően e két oknak tudható be, nevezetesen a munkaügyi karrierbíráskodás megjelenésének és a joggyakorlat egységesítésének. Úgy is fogalmazhatunk, hogy már a munkaügyi bíróságok létrehozásának kezdeti szakaszában is kirajzolódtak a struktúra leglényegesebb (egyben leghasznosabb) vonásai, azaz az eljárásjogilag integrált, de szervezetenként önálló ítélkezés kombinációjából fakadó előnyök.

2. A stabilizáció évtizedei

A munkaügyi ítélkezésben lényeges változást hozott a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: 1992. évi Mt.), amely megszüntette a vállalati munkaügyi döntőbizottságokat és teljes körű fellebbezési jogot biztosított a munkaügyi bíróság érdemi határozataival szemben. Ezáltal a munkaügyi bíróságok (noha változatlanul különbíráskodások maradtak) eljárásjogi szempontból szinte maradéktalanul, és az előzőekben vázolt konszolidációs előzményeknek köszönhetően, felkészülten beépültek a bírósági szervezetrendszerbe.

A munkaügyi bíróságok történetének 1992. és 2012. évek közötti időszakának jellemzői közül az alábbiakat vélem a leglényegesebbeknek.

a) Az előzőekben érintett eljárásjogi változások mellett több fontos új jelenséggel szembesültek a rendszer-változást követően a munkaügyi bírák. Mindenekelőtt tapasztalniuk kellett, hogy a perekben eljáró munkavállalóval szemben egyre gyakrabban már nem valamely állami szerv áll, amelynek érdekei, illetve az esetleges marasztaló döntés következményei láthatatlanok, következésképpen könnyedén figyelmen kívül hagyhatók,[8] hanem egy másik entitás, amelynek éppúgy megvannak a sajátos szempontjai és érdekei, mint a munkavállalónak. Ez a helyzet viszont óhatatlanul egyfajta érdekkiegyenlítő megközelítést, s ha folyamatosan is, de

[1] A szerző 1975 és 1977 között a Fővárosi Munkaügyi Bíróság bírójá, 1979 és 1981 között a Pest Megyei Munkaügyi Bíróság elnöke, majd 1985–1988-ban a Pest Megyei Bíróság munkaügyi pereket elbíráló másodfokú tanácsának elnöke volt. 1991-től ügyvédként főleg munkaügyi perekben járt el, így hosszú éveken át módja volt közvetlen és közvetett tapasztalatokat szerezni a munkaügyi bíróságok működéséről. Ez a kapcsolat szükségképpen egyfajta kötődést is eredményezett, ami az emlékezés szubjektivitásával jár.[2] A bíróságokról szóló 1972. évi IV. törvény 4. § (1) bekezdés.

[3] A tmdb határozataival szemben szűk körben lehetett felülvizsgálati kérelmet előterjeszteni a járásbíróhoz, de ez a kontroll kívül esett a tanácsi apparátuson, következésképpen nem sértette a tmdb szakmai autonómiáját.

[4] A munkaügyi bíróságnak a munkáltató kártérítési felelősségével, és egyes, a munkavállaló kártérítési felelősségével kapcsolatos ügyekben hozott érdemi

döntésével szemben volt fellebbezési lehetőség, amelyet a megyei (fővárosi) bíróság bírált el.

[5] Az eltérő szemlélet alatt nem a perek érdemét érintő felfogásbeli különbséget értem, mert az anyagi jogi szabálynak (sem) lehet több helyes értelmezése. Inkább az volt az ellentét forrása, hogy az irányadó tényállás megállapítása mennyiben volt konform a perjogi szabályokkal.

[6] A kontinentális jogrendszerben a karrierbíráskodás alatt azt értik, hogy a frissen végzett jogászok általában azonnal bekerülnek a bírósági szervezetbe, ezen belül szocializálódnak és a szakmai karrierjük a szervezeten belüli előléptetéseken és áthelyezéseken múlik. Ugyanakkor tény, hogy a bírósági szervezet stabilitása időről időre befágyasztyja a karrierlehetőségeket, ami különösen a kisebb ügyforgalmú megyei bíróságok munkaügyi bírái esetében volt megfigyelhető, voltaképpen a munkaügyi bíróságok működésének teljes tartama alatt. JUHÁSZ Zoltán: Az ombudsman típusú

intézmények és a civil kontroll lehetséges szerepe a bírói hatalom számonkérhetőségének megteremtésében. Doktori értekezés, ELTE Állam- és Jogtudományi Kar Állam- és Jogtudományi Doktori Iskola, Budapest 2012. 37. o.

[7] HANDÓ Tünde: A munkaügyi bíráskodás jövője, avagy a közigazgatási és munkaügyi bíróságok. In: Tisztelgés, Ünnepi tanulmányok dr. Hágelmayer Istvánné születésnapjára. ELTE Eötvös, Budapest 2015. 162. o.

[8] Azért ne hallgassuk el, hogy a szocialista rendszerben néhány nagy hatalmú vállalati vezető többször kifejezte a munkaügyi bíráskodással szembeni ellenérzését, sőt nem egy esetben konkrét ügyben is (igen méltányosan kifejezve) lobbizott a vállalat számára kedvező döntés meghozatala érdekében. Ezek viszont nem a nyilvánosság előtt zajlottak, inkább célravezetőnek látszott a megfelelő pártbizottság előtti panaszkodás.

egy kiegyensúlyozottabb ítélkezési szemléletet involvált. Változatlanul igen leegyszerűsítő: az 1990-es évek közepétől egyre halványult a munkaügyi ítélkezés sokak által és sokszor jogosan kritizált és anyagi jogilag nem feltétlenül megalapozott munkavállaló-centrikussága, amit nyugodtan nevezhetünk (szerintem nevezhetünk) munkavállaló-pártiságnak. Ez az elfogultnak is minősíthető ítélkezési szemlélet így fokozatosan az egyébként is az alapvetően a munkavállaló védelmét szolgáló anyagi joggal konform, tehát legitim munkavállaló-barátivá szelídült.

b) A munkaügyi bíráskodás presztízse több okból is nőtt. Ezek közül kiemelendő, hogy számos, közérdekű döntést kiváltó ügyben hozott döntést, gondoljunk például egyes politikai háttérű perre, vagy a lakosság életkörülményeit jelentősen érintő, a sztrájkok jogszerűségével-jogellenességével kapcsolatos határozatokra. A munkaügyi bírósági hatáskörbővítése[9] úgyszintén a szervezet felértékelődéseként értékelhető.

c) A vállalati munkaügyi döntőbizottságok megszüntetése miatt várt, tartós ügyérkezési boom elmaradt, sőt az 1990-es évek végére a munkaügyi perek száma csökkent.[10] Ugyanakkor a fellebbezési jog kiterjesztése növelte a megyei (fővárosi) bíróságok ügyforgalmát,[11] és ezzel összefüggésben egyre általánosabbá vált, hogy a felsőbb szintű bíróságok munkaügyi szakában az utánpótlást a munkaügyi bírák jelentették. Ezzel a munkaügyi ítélkezésben (is) kiteljesedett a karrierbíráskodás.[12] Nem véletlen, hogy a 2010-es évekbe a munkaügyi ítélkezést leginkább befolyásoló pozíciókat (a fellebbezési tanácsokban és a Kúrián létesített bírói státuszokat, de a magam részéről ide sorolom a szakmai irányítást erősen meghatározó munkaügyi bírósági elnököket is) elsősorban a pályájukat az 1990-es években kezdő munkaügyi bírák töltik/töltötték be.

d) Ebben a több mint húszéves időszakban kialakult az 1992. évi Mt. értelmezésével kapcsolatos ítélkezési

gyakorlat, amibe szervesen beépült az Európai Unió irányadó joganyaga. Számos új jogintézmény értelmezése is a joggyakorlat részévé vált, amelyek közül kiemelhetők a sztrájkjog gyakorlásával, vagy az egyenlő bánásmód követelményének munkaviszonyra történő alkalmazásával kapcsolatos határozatok, iránymutatások.

A fentiekben írt körülmények együttes (és egymást erősítő) hatásaként a munkajoggal akár a tudományos, akár a gyakorlati szférában foglalkozók túlnyomó többsége számára egyértelművé vált: a munkaügyi bíróságok szervezeti elkülönültsége az ítélkezés egységességét és színvonalát megalapozó olyan tényező, amelynek felszámolása érdekében értelmetlen fellépni.[13]

3. A végzetes társbérlet

2013. január 1-ével megalakultak a közigazgatási és munkaügyi bíróságok, ami a munkaügyi ítélkezési helyzetét közvetlenül nem érintette. Amennyiben a két ügyszak összeboronálása az érintettek döntésén alapult volna, akár egy win-win helyzetről is értekezhetnénk, mert ezáltal megjelent az egységes és önálló szervezeti léttel rendelkező közigazgatási bíráskodás, ami egyben megerősítette és legitimálta az ügyérkezés csökkenése miatt elsősorban a kisebb megyékben minimálisra szűkült ügyforgalmú önálló munkaügyi bíróságok helyzetét. Amint az várható volt, a két szakág érdemben alig-alig kooperált (mert a két ítélkezési terület kapcsolódási pontjai minimálisak voltak), együttélésük inkább volt hasonlatos egy olyan társbérlethez, amelyben az elkülönült bérlokok legfeljebb a folyosót használják közösen. Ettől függetlenül a szervezeti biztonság[14] mindkét szakterület számára fontos szempontnak minősült, ami garantálta a társbérlokok kulturált együttélését. Ezt szolgálta továbbá a közigazgatási-munkaügyi regionális kolégiumok létrehozása is, amelyek egyben a bírói továbbképzés egyik meghatározó fórumává is váltak.

Az ítélkezés tartalmát alapvetően meghatározta a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény hatálybalépése és az ebből eredő egységes joggyakorlat kialakítása. Ebben olyan új jogintézmény megjelenése is segítette a Kúriát, mint a joggyakorlat-elemző csoportok működése. A dinamikusan változó jogszabályi háttér ellenére a munkaügyi perek egyfajta stabil jellegét jól mutatja, hogy negyven év elteltével is változatlanul a munkáltatói kárfelelőssége és a munkáltatói felmondás maradt az ítélkezés fókuszában, így nem véletlen, hogy ezekben a témákban volt a legaktívabb a Kúria. Úgy tűnt, hogy a munkaügyi ítélkezés a megváltozott szervezeti keretek mellett is a korábbi mederben folytatódik, de a történet más irányba kanyarodott.

A 2010-es évek közepétől két lényeges és erős törekvés volt észlelhető, amelyek megvalósítása a mai helyzet kialakulását szinte szükségképpen előrevetítette. Egyfelől határozott elképzelés alakult ki az önálló közigazgatási bíróságok kialakítását illetően, másfelől (az előbbivel persze nem elhanyagolható mértékben összekapcsolódóan) a munkaügyi perek jelentős részének közigazgatási perré történő minősítése mellett is egyre gyakoribb érvek hangoztak el. E törekvésekkel szemben a Munkaügyi Bírák Országos Egyesületének Elnöksége 2016. szeptember 2-án szokatlanul kemény hangú sajtóközleményben reagált,[15] ennek ellenére 2018. január 1-vel a jogalkotó elsőként a hatáskörátrendezést foglalta törvénybe,[16] majd külön elrendelte[17] – az eredeti elképzelések szerint 2020. január 1-jei hatállyal – a Közigazgatási Felsőbíróság és nyolc közigazgatási törvényszék felállítását. Mint ismert, ez utóbbi törvény hatálybaléptetése elmaradt, ezáltal olyan látszat keletkezett, miszerint a társbérlet zavartalanul folytatódhat.

Ezzel szemben 2019. november 12-én az igazságügyi miniszter benyújtotta a T/8016. számú törvényjavaslatot, amelyet az Országgyűlés (kisebb módosításokkal)

[9] A teljesség igénye nélkül: döntően az 1999. évi Pp. novella rendelkezése alapján 2000. március 1. napjával a munkaügyi bíróság hatáskörébe kerültek a társadalombiztosítási, illetve a munkaügyi ellenőrzéssel és a munkavédelemmel kapcsolatos perek.

[10] 1993-ban 17 394, 1998-ban viszont már csak 10 588 munkaügyi per érkezett a munkaügyi bíróságokhoz. Ezen adatok helyes értékeléséhez viszont az alábbiakat meg kell jegyezni.

a) 1993. január 1-től a társadalombiztosítási és nyugdíjperrek a munkaügyitől a helyi bíróság hatáskörébe kerültek. Az ebből eredő (jelentős) ügyérkezés-csökkenést a hagyományos munkaügyi perek számának emelkedése pótolta.

b) 1994-ben már 28 243 peres ügy indult a munkaügyi bíróságok előtt. Az ügyérkezés emelkedése mögött egyértelműen a munkabérrel kapcsolatos ügyek számának drasztikus, de átmeneti növekedése (12 234 per, tehát a teljes érkezés csaknem fele) állt. Az 1993.

és 1994. évi adatok tehát azt igazolják, hogy a vállalati munkaügyi döntőbizottságok megszűnésével a munkaügyi bírósági ügyérkezés csak átmenetileg nőtt.

c) Az 1990-es évek végének ügyforgalom-csökkenését meghatározó mértékben befolyásolta a szövetségi tagsági viszonyból származó perek számának visszaesése. Míg 1990-ben 2552, addig 1998-ban már csak 9 (!) ilyen tárgyú ügy érkezett a munkaügyi bíróságokhoz.

[11] 1990-ben 2644, 1994-ben viszont már 5740 fellebbezés érkezett a munkaügyi perekben másodfokon ítélkező megyei (fővárosi) bíróságokhoz.

[12] Ez a megállapítás nem feltétlenül valós a kisebb ügyforgalmú megyei bíróságokra, amelyek jelentős részénél ebben az időszakban is fennmaradt az a gyakorlat, miszerint a fellebbezési tanácsokban egy korábban polgári ügyszakú bíró volt a fellebbezett munkaügyi perek előadó bírójára.

[13] Ugyanakkor tény, hogy időről időre ezzel

ellentétes nézetek is felmerültek. A munkaügyi bíróságok önállóságát leginkább a bíróságokra vonatkozó jogszabályok reformjának és a bírósági szervezet hatékonyabb működését szolgáló intézkedések koncepciójáról szóló 1099/1996. (X. 1.) Korm. határozat veszélyeztette, amelynek melléklete kifejezetten szolt a munkaügyi bíróságok szervezeti önállóságának megszüntetéséről. Ennek hatására 1997 februárjában jött létre a Munkaügyi Bírák Országos Egyesülete, amely határozottan fellépett ezzel az elképzeléssel szemben. Végül ez a kezdeményezés (akkor) nem valósult meg.

[14] HANDÓ: i. m. 162. o.

[15] A sajtóközlemény záró bekezdése az alábbiakat hangsúlyozza: „[a] munkaügyi bíráskodás teljes felszámolása a jól működő szakma teljes ellehetetlenülését eredményezi és súlyosan veszélyezteti a jogegységet, amelynek a munkaügyi jogviták tekintetében kiemelt

(folytatás a 11. oldalról...)

elfogadott. Ilyen előzményeket követően hatályba lépett az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény, amely 2020. március 31-ével megszüntette a közigazgatási és munkaügyi bíróságokat. Ez utóbbi törvényhez kapcsolódó indoklás[18] e változás kapcsán kifejezetten és kizárólag a közigazgatási perek egyszerű és átlátható fórumrendszerének kialakításának céljáról tesz említést, abban egy szó sem olvasható annak a magyarázatáról, hogy ebből miért következik az önálló, csaknem fél évszázada funkcionáló munkaügyi bírósági szervezet megszüntetése is. Így nem találunk autentikus választ arra a kérdésre, hogy miért nem volt visszaállítható a 2013. január 1-jét megelőző állapot. Jó okkal feltételezhetjük ugyanakkor, hogy az önálló bíróság keretében történő munkaügyi ítélezés megszüntetését a munkaügyi peres ügyek számának csökkenése, de még inkább jogszabályi úton történt csökkentése indokolta. Néhány jellemző adatot érdemes szemügyre venni.

2017 első félévében 7027, 2018 ugyanezen időszakában már csak 3536 munkaügyi per érkezett a közigazgatási és munkaügyi bíróságokhoz.

Hivatalosnak tekinthető elemzés szerint az csökkentette a munkaügyi perek számát, hogy

- bizonyos munkaügyi peres ügyek 2018-tól közigazgatási peres ügyként indulnak,
- a kötelező formanyomtatványon előterjesztés és az új perrend miatt kevesebb keresetet adtak be,
- a korábban munkaügyi lajstromban szerepelt társadalombiztosítási és nyugdíj-ügyek, a munkaügyi ellenőrzéshez kapcsolódó és a Kp. alapján közzolgáltatónak minősülő ügyek átkerültek a közigazgatási lajstromba.[19] Ennek köszönhetően a folyamatban lévő perek száma is drasztikusan csökkent.

Jól láthatóan a munkaügyi peres ügyek száma csaknem pontosan megfelelő, s ennek oka javarészt a munkaügyi

perek körének jogszabályi úton való csökkentése volt.[20] Kétségtelen, hogy – a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos perekől eltekintve – a közigazgatási ügyszakba került perek eljárásjogi, tehát formai értelemben közigazgatási előzmény után indulnak. Tartalmilag azonban igen szorosan kapcsolódnak a tág értelemben vett munkajogi anyagi joghoz. Elegendő utalni arra, hogy a munkaügyi ellenőrzéssel kapcsolatos ügyekben szinte kizárólag a munkajogi szabályok értelmezése képezi a vita tárgyát, némi túlzással az is állítható, hogy a munka- és pihenőidőre vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel kapcsolatos bírói gyakorlat döntően a munkaügyi felügyelet határozatával szemben indult perekben alakult ki. Nem szorul bővebb bizonyításra a társadalombiztosítási és nyugdíjügyek munkaviszonnyal való szoros kapcsolata sem. Ami pedig a közszolgálati ügyeket illeti, egyszerűen érthetetlen ezeknek közigazgatási perként való elbírálása.[21]

Végül nézzük a frissebb statisztikai adatokat: 2019 első félévében 2447 munkaügyi per indult a közigazgatási és munkaügyi bíróságok előtt, ami az egy évvel korábbi azonos időszakhoz képest további kb. 30 százalékos (ezúttal már nem mesterségesen előidézett) csökkenést mutat. [22] Ezt az ügyérkezést országosan 20 munkaügyi bíróról könnyedén kezelheti és lássuk be, 20 bíróról 20 szervezetileg különálló munkaügyi bíróságot nem lehet építeni.

A munkaügyi bíróságok története ezzel véget ért. E pont elején win-win játékról tettem említést, ami néhány évet követően lost-lost eredménnyel zárult. Ismét hangsúlyozom: az eredmény nem a játékosok döntésétől függött.

4. Mire számíthatunk?

Az ismert bonmot szerint nehéz jóslni, különösen, ha az a jövőre vonatkozik. Ezért ilyen jövőbe látó jóslatokat nem teszek, mindössze két, szélsőséges alternatívát, opciót vázlok.

A pesszimista előrejelzés abból indul ki, hogy a munkaügyi ítélezés feloldódik

a „civilisztikai perek tengerében”, azaz legfeljebb a fővárosban maradnak kizárólag munkaügyi pereket tárgyaló bírák, túlnyomó többségük vegyes referátát viszi majd. Ez elszívja az időt és az energiát a munkaügyi joggyakorlatban való elmélyedéstől, s fokozatosan háttérbe szorul a munkaügyi ügyszakra koncentrálódó karrierbíráskodás is. Az újonnan belépő bíróknál hiányozni fog a kifejezetten munkajogi szakmai előképzés. Mindezek eredményeként előbb-utóbb a fellebbezési tanácsok is mintegy mellékesen tárgyalnak majd munkaügyi pereket, s a Kúria munkaügyi rész kollégiuma is légüres térbe kerülve, legfeljebb eseti döntésekkel képes a joggyakorlatra hatni. A regionális kollégiumok megszűnése erősíti ezt a negatív spirált. További baljós jel, hogy több, a munkaügyi ítélezésben élen járó és nagy tapasztalattal rendelkező munkaügyi bíróról választotta a közigazgatási ítélezésben való részvételt.

Az optimista forgatókönyv szerint a megyei (fővárosi) törvényszékek és az ítélőtáblák vezetői kifejezetten törekednek a munkaügyi kollégiumok tartalmas működésének fenntartására, nagyvonalú ügyelosztással biztosítják, hogy fennmaradjon az önálló munkaügyi referáda, ezáltal folyamatosan tájékozottak legyenek a munkaügyi pereket tárgyaló bírák az ítélezés alakulásáról. Bár a regionális kollégiumok megszűnnek, de informális csatornákon változatlan kooperáció marad az egyes megyei bíróságok között, ami főleg a kis ügyforgalmú bíróságok esetében létkérdés. Anyagi forrást is biztosítanak a törvényszékek és ítélőtáblák vezetői arra, hogy ez az informális kapcsolat esetenként a régi mederben folytatódjék. Mindezek eredményeként (a munkaügyi kollégiumok közvetítésével) a Kúria számára is jól követhető lesz a joggyakorlat, így változatlan intenzitással lesz képes annak elemzésére és irányítására.

Pár év múlva meglátjuk, melyik verzió lesz a domináns a munkaügyi ítélezésben.

**Szerző: Dr. Lőrincz György ügyvéd,
Lőrincz Ügyvédi Iroda**

társadalmi és gazdasági jelentősége is van. A munkaügyi perek külön bíróságon belüli intézése hazai viszonyok között általánosan ismert és elfogadott rendszer, ezért fenn kell tartani. A jelenlegi koncepció munkaügyi bíráskodást érintő részét alapvetően elhibázták, az európai jogállamisági elvekkel és gyakorlattal ellentétesnek tartjuk.”

[16] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. §.

[17] A közigazgatási bíróságokról szóló 2018. évi CXXX. törvény.

[18] Végső előterjesztői indoklás az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvényhez, Indoklások Tára 8. szám, 300. o.

[19] Ügyforgalmi elemzés 2019. I. félév. 50–65. o. https://birosag.hu/sites/default/files/2019-10/ugyforgalom_2019.felev_.pdf. Egyértelmű, hogy a munkaügyi perek számának csökkenése egyéb okokra is visszavezethető, de ilyen irányú megalapozott vizsgálat hiányában ezekre legfeljebb tippelni lehet, aminek nincs igazán értelme.

[20] Országos átlagban a korábbi munkaügyi perek 45 százaléka került át a közigazgatási szakágba, tehát az ügycsökkenés 90 százaléka volt visszavezethető a hatáskört átrendező jogszabályi rendelkezéseknek.

[21] Ld. CSÉFFÁN József: A közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos munkajogi igények érvényesítése a közigazgatási perben. Munkajog, 2019. 2. szám, 23–24. o.

[22] A 2019. június 30-án a folyamatban lévő perek száma még markánsabban, 2213 perre esett vissza.

Utazások a koronavírus után – 2020

Montenegró tengerpart, Čanj – vonattal

Horvátországon keresztül Split és Dubrovnik városnézéssel

2020. július 14–23.

Résztvételi díj: 137.900 Ft/fő

+ nem vasutasoknak jegyár 22.000 Ft

Utazás: vonattal Split állomáig 4 fős fekvőkocsiban + autóbusszal

Elhelyezés: Hotel Adria Harmony*** 2-3 ágyas zuh/WC szállodai szobákban

Ellátás: svédasztalos félpanzió

Felszállási lehetőség: Budapest MÁV Keleti pályaudvar

Részletek: <http://kiralytours.hu/montenegro-2/montenegro-tengerpart-udules-canj-ban-%e2%80%93-vonattal#more-22349>

Barangolás Erdélyben – autóbusszal

Királyhágó, Kolozsvár, Marosvásárhely, Korond, Gyilkos tó, Békás szoros, Csíkszereda, Csíksomlyó, Máréfalva, Homoródfürdő, Madéfalva, Gyergyószentmiklós, Parajd, Szováta, Székelyudvarhely, Segesvár, Nagyvárád

2020. július 26–29.

Résztvételi díj: 52.900 Ft/fő

Utazás: komfortos autóbusszal

Elhelyezés: Korond családi panzióban 2-3 ágyas zuh./WC szállodai szobákban

Ellátás: félpanzió

Felszállási lehetőség: Tokaj, Szerencs, Miskolc, Debrecen

Részletek: <http://kiralytours.hu/erdely/barangolas-erdelyben-%e2%80%93-autobusszal#more-22311>

Ünnepi hosszú hétvége a horvát tengerparton – autóbusszal

garantált egész napos KRK szigeti kirándulással

2020. augusztus 20–23.

Résztvételi díj: 63.900 Ft/fő

Utazás: komfortos autóbusszal

Elhelyezés: Hotel Lucija 2-3 ágyas zuh./WC szállodai szobákban

Ellátás: félpanzió

Felszállási lehetőség: Tokaj, Szerencs, Miskolc, Budapest, Székesfehérvár, Nagykanizsa

Részletek: <http://kiralytours.hu/horvatorszag/horvatorszag--unnepi-hosszu-hetvege-a-horvat-tengerparton--autobusszal#more-22249>

Bosznia misztikus világa – autóbusszal

Jajca – Travnik – Szarejevo – Mostar – Konjic – Blagaj – Pocitelj – Kravica – Međugorje – Visoko

2020. augusztus 27–30.

Résztvételi díj: 69.900 Ft/fő

Utazás: komfortos autóbusszal

Elhelyezés: 2-3 ágyas zuh./WC szállodai szobákban

Ellátás: félpanzió

Felszállási lehetőség: Tokaj, Szerencs, Miskolc, Budapest

Részletek: <http://kiralytours.hu/bosznia-hercegovina/bosznia-misztikus-vilaga-autobusszal#more-22750>

Tengerparti nyarutó Montenegró, Sutomore – vonattal

2020. szeptember 03–09.

Résztvételi díj: 77.900 Ft/fő

+ nem vasutasoknak jegyár 22.000 Ft

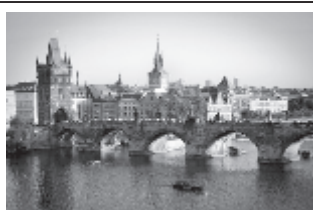
Utazás: vonattal, Belgrád állomástól 3 fős hálókocsiban, felárral 2 fős hálókocsi

Elhelyezés: Hotel Koralii** 2-3 ágyas zuh/WC szállodai szobákban

Ellátás: svédasztalos félpanzió

Felszállási lehetőség: Budapest MÁV Nyugati pályaudvar

Részletek: <http://kiralytours.hu/montenegro-2/tengerparti-nyaruto-montenegroban-sutomore-vonattal#more-22126>

Prága, Brno, Pozsony – autóbusszal

Prága – Brno – Pozsony

2020. október 09–11.

Résztvételi díj: 54.900 Ft/fő

Utazás: komfortos autóbusszal

Elhelyezés: Prágai*** szállodában 2-3 ágyas zuh./WC szállodai szobákban

Ellátás: félpanzió

Felszállási lehetőség: Tokaj, Szerencs, Miskolc, Budapest, Tatabánya, Győr

Részletek: <http://kiralytours.hu/csehország/brno-praga-pozsony-%e2%80%a6-autobusszal#more-22714>

Arany ősz Szlovénia tájain és tengerpartján – autóbusszal

Bledi tó – Ljubljana – Koper – Postojna – Predjama – Maribor

2020. október 15–18.

Résztvételi díj: 84.900 Ft/fő

Utazás: komfortos autóbusszal

Elhelyezés: Hotel Aquapark Žusterma***, Koper tengerparti 2-3 ágyas zuh/WC szállodai szobákban

Ellátás: svédasztalos félpanzió

Felszállási lehetőség: Tokaj, Szerencs, Miskolc, Budapest, Székesfehérvár, Nagykanizsa

Részletek: <http://kiralytours.hu/szlovenia/arany-osz-szlovenia-tajain-es-tengerpartjan-%e2%80%93-autobusszal#more-22697>

Toszkána tájai és Cinque Terre – autóbusszal

Montecatini Terme – Firenze – Cinque Terre – Pisa – Montecatini Alto

2020. október 21–25.

Résztvételi díj: 102.900 Ft/fő

Utazás: komfortos autóbusszal

Elhelyezés: 2-3 ágyas zuh./WC szállodai szobákban

Ellátás: félpanzió

Felszállási lehetőség: Tokaj, Szerencs, Miskolc, Budapest, Székesfehérvár, Nagykanizsa

Részletek: <http://kiralytours.hu/nincs-kategorizalva/toszkana-tajai-es-cinque-terre-autobusszal#more-22728>

Alapítvány a Pályavasutasokért

Mottó: „Aki kapni akar,
tanuljon meg adni!”

Lao-Ce

A Pályavasúti Dolgozók Szakszervezete (PVDSz) 2000-ben megalapította, az „Alapítvány a Pályavasutasokért” alapítványt.

Az alapítvány célja, hogy az – amúgy is nehéz anyagi körülmények között élő – pályavasúti munkavállalókat a rendkívüli élethelyzetekben támogassa!

Az alapítvány támogatásáért a PVDSz tagok pályázhatnak.

Az alapítvány kuratóriuma három havonként tartott ülésein bírálja el a beérkezett kérelmeket, pályázatokat.

A benyújtott pályázatnak az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a kérelmező adatait
- a kérelem rövid indoklását, valamint az indoklást alátámasztó dokumentumokat
- a munkáltató kereseti igazolását (házas- illetve élettárs kereset igazolását is!)
- a gyermek(ek) születési anyakönyvi kivonatának fénymásolata, tankötelezettség esetén, iskola látogatási igazolás

Az alapítvány számlaszáma: OTP Bank Nyrt. 11706016-20803599, Adószám: 18172825-1-42

Cím: 1142 Bp., Teleki Blanka u. 15-17. – Tel./fax/üz.rögzítő: 06-1/511-8194; vasútüzemi: tel./fax/üz.rögzítő: 01+81-94

Szakszervezetünk alapítványa a Munka törvénykönyve 179.§-a alapján a MÁV Csoport és GySEV Zrt. munkavállalói esetében a szándékos károkozás kivételével – maximum az öregségi nyugdíj legkisebb összegének kétszereséig – megtéríti a PVDSz-tagok kártérítési kötelezettségét amennyiben a munkáltató eljárás keretében kártérítési összeget állapít meg és szab ki.

RÁADÁS!

TÉGED IS ÉRTHET BALESET!

Széleskörű szolgáltatás rendkívül alacsony díjért! A PVDSZ tagok részére!

SZOLGÁLTATÁSOK	„A” csomag 600 Ft/hó	„B” csomag 800 Ft/hó
ÉLETBIZTOSÍTÁS bármely okból bekövetkező halál esetén	600.000 Ft	1.000.000 Ft
BALESETI HALÁL esetén plusz!	500.000 Ft	1.000.000 Ft
BALESETI ROKKANTSÁG már 1 %-tól 100%-ig arányosan	1.000.000 Ft	1.500.000 Ft
KÖZLEKEDÉSI BALESETI maradandó egészségkárosodás már 1%-tól 100%-ig arányosan	500.000 Ft	500.000 Ft
BALESETI CSONTTÖRÉS, CSONTREPEDÉS esetén	20.000 Ft	20.000 Ft
BALESETI ÉGÉS arányos térítés, max. 100%	50.000 Ft	50.000 Ft
BALESETI MŰELÉSEK SÉRÜLÉS 28 napot meghaladó baleseti táppénz esetén	10.000 Ft	10.000 Ft
BALESETI KÓRHÁZI NAPI TÉRÍTÉS 1-50 nap között – naponta, már 1 napra is jár	2.000 Ft	2.000 Ft
BETEGSÉGI KÓRHÁZI NAPI TÉRÍTÉS 1-50 nap között – naponta, már 1 napra is jár	1.000 Ft	1.000 Ft
BALESETI MŰTÉT esetén, súlyossági fok szerint, a biztosítási összeg 10-100%-a	200.000 Ft	200.000 Ft
BETEGSÉGI MŰTÉT esetén, súlyossági fok szerint, a biztosítási összeg 25-100%	50.000 Ft	50.000 Ft
KRITIKUS BETEGSÉGEK BEKÖVETKEZÉSE szívinfarktus, rákos megbetegedés, agyi érkatasztrófa, koszorúér áthidalási műtét, szervátültetés, veseelégtelenség, sclerosis multiplex, vakság esetén	100.000 Ft	100.000 Ft

BELÉPÉSI FELTÉTELEK:

- PVDSZ tagsági viszony
- a tag rendelkezzen lakossági folyószámlával
- a belépési korhatár 18 éves kortól 70 éves korig terjed
- családtag is beléphet

EGYÉB TUDNIVALÓK:

- ez egy csomag, 12 szolgáltatással
- az új belépők esetén a tagi nyilvántartásba vételt követő naptól azonnal indul a biztosítási védelem, kivéve:
1 hónap várakozási időt köt ki a betegségi szolgáltatásokra
2 hónap várakozási időt köt ki a kritikus betegségek esetén

- A biztosítás kiterjed a munkaidőre, illetve azon kívül a nap 24 órájára és a világ minden országára
- A belépés rendkívül egyszerű, hiszen nem kell több helyen is „ügyintézni”, ugyanis a PVDSZ mindent elintézt.
- A kárrendezés is a PVDSZ-en keresztül történik.
- A kifizetett biztosítási összegek teljes mértékben adó-, és járulékmentesek.
- A kifizetett biztosítási összegeket saját címre, vagy folyószámlára utalja a biztosító.
- Folyamatos biztosítási díjfizetés szükséges a biztosítás fenntartása érdekében.

BŐVEBB FELVILÁGOSÍTÁST a PVDSZ

01+81-94 és a 01+11-69-es telefonszámain lehet kérni és kapni, hétköznap 09 - 13 óra között.

NYÍLT VONAL HÉZAG NÉLKÜL

A Pályavasúti Dolgozók Szakszervezetének havi lapja – Kiadja a Pályavasúti Dolgozók Szakszervezete

Felölös kiadó: Dr. Laboda József, elnök (tel.: 01+81-95), Mobil: 30/4960-299

Főszerkesztő: Nagy Miklós, alelnök: (tel.: 01+11-69),

Tervezőszerkesztő: Györgyné Pekár Éva – Szerkesztőség: 1142 Bp. Teleki Blanka u. 15-17.

Telefon/fax/üz.rögzítő: 06-1/511-8194, vasútüzemi tel./fax/üz.rögzítő: 01+81-94, E-mail: pvdsh@pvdsh.hu, és info@pvdsh.hu,

Internet: www.pvdsh.hu, – Meg nem rendelt kéziratokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza, az anyagok rövidítésének jogát fenntartjuk!

Nyomás: Pannónia Nyomda Kft., 1139 Budapest, Frangepán u. 16. Tel.: 06-1-412-5203